

Kiáltunk Krisztus hívei (Christi caterva clamitet)

Ki - ált-sunk, Krisz-tus hí - ve - i:

vi - lág Szü - lő - je, add ke - gyed,

mely é - rez - zük, hogy kö - ze - leg,

s fo - gadd leg-szebb di - csé - re - tünk!

végén:

A - - - men.

(2) Régi próféták jóslata
beteljesült, mint mondatott,
midőn eljött megváltani
Teremtőnk egyszülött Fia.

(3) Érettünk mondott szent Ige,
hogy bűnök terhét elvegye,
mulandó portestünkbe szállt,
s megölte trónján a halált.

(4) Időben anya szülte őt,
de Atya az idő előtt,
s bár benne két természet él,
egyetlen isteni személy.

(5) Ember lett, íme, Istenünk,
s mi benne újra születünk,
az új kultusznak fényiből
új ember lesz a régiből.

(6) Születésnapján lelkesen
ujjongnak mind a nemzetek,
s a kegyelemben szülte nép
évente várja ünnepét.

(7) Jöttét a vágyak hirdetik,
melyekkel minden eltelik,
ily dicsőséges nagy napot
illik fogadni tisztesen!

(8) Hogy midőn újra érkezik,
s a földet félelmek verik,
legyen méltó várakozás
ez alázatos fogadás.

(9) *(Meghajolva:)* Dicséret, áldás,
tisztelet
Atya és Fiú, teneked,
s a Szentléleknek is velük
dicsőség minden századon.

Ámen!